

Sygnatura akt I Ca 99/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015r.

Sąd Okręgowy we Włocławku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Witka-Jeżewski
Sędziowie:	SO Maria Woźniak SO Hanna Wujkowska
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 r. we Włocławku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko J. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku

z dnia 30 października 2014 r., sygn. akt I C 3401/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oddala powództwo;

II. nakazuje pobrać od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego we Włocławku) kwotę 882 zł (osiemset osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych, od uiszczenia których pozwany był zwolniony.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 października 2014 roku Sąd Rejonowy we Włocławku, Wydział I Cywilny, w sprawie z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. przeciwko J. G. o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.633,91 zł z umownymi odsetkami nieprzekraczającymi czterokrotności stopy lombardowej NBP wynoszącymi 12 % w skali roku, liczonymi od kwoty 10.421,80 zł od dnia 24 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w zakresie odsetek przekraczających aktualną wartość, tj. 12% oraz orzekł o kosztach procesu.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Pozwany J. G. zawarł w dniu 25 czerwca 2009 r. z (...) Bankiem SA we W. umowę o kredyt gotówkowy. Zgodnie z tą umową za czas opóźnienia Bank mógł naliczać odsetki umowne i dalsze odsetki nieprzekraczające 4 - krotności stopy lombardowej NBP oraz koszty, prowizje i opłaty za prowadzenie rachunku. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu w miesięcznych ratach. Pozwany, mimo wezwań i monitów, nie spłacił zadłużenia. Pismem z dnia 28.04.2010 roku Bank wezwał pozwanego do uiszczenia zaległości. Wezwanie pozostało bezskuteczne. Wobec powyższego wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...) i po uzyskaniu sądowej klauzuli wykonalności wystąpił, w dniu 9 lipca 2012 r., do komornika sądowego M. G. działającego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu z wnioskiem o wszczęcie egzekucji kwoty 15.714,64 zł. W toku postępowania egzekucyjnego komornik uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę do komornika sądowego M. M. działającego przy Sądzie Rejonowym we Włocławku. Przelewem wierzytelności, dokonany na podstawie umowy cesji z dnia 7 czerwca 2013 roku, (...) Bank SA we W. przelał wymienioną wierzytelność na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.. (...) Bank S.A pismem z dnia 23 września 2013 r. powiadomił komornika prowadzącego sprawę egzekucyjną KM 114/13 o sprzedaży wierzytelności i złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego. Na wniosek wierzyciela komornik dokonał cofnięcia zajęcia i postanowieniem z dnia 30 września 2013 r. umorzył postępowanie egzekucyjne.

Stan zaległości pozwanego z tytułu przelanej na nabywcę wierzytelności na dzień 24.06.2013r. wyniósł 17.633,91 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności faktyczne, na których powód oparł swoje żądanie, nie były sporne. Nie budziły one wątpliwości tak samo jak podstawa prawna żądania powoda. Pierwotny wierzyciel pozwanego zawarł z nim umowę kredytu gotówkowego, do której należy stosować przepisy dotyczące umowy pożyczki bankowej. Pierwotny wierzyciel, (...) Bank SA zawarł umowę przelewu wierzytelności z powodem. Zdaniem Sądu I instancji umowa ta była zgodna z prawem, nadto pozwany nie podniósł zastrzeżenia tego rodzaju w toku postępowania. Wierzyciel poinformował pozwanego o dokonanej czynności i wezwał go do zapłaty kwoty należnej poprzedniemu wierzycielowi, już na swoją rzecz. Dłużnik nie kwestionował tego, nie wykazał również w żaden sposób, aby spełnił świadczenie do rąk poprzedniego wierzyciela bądź też nowego, po cesji wierzytelności. Umorzenie postępowania egzekucyjnego nie miało wpływu na zasadność roszczenia, bowiem postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z powodu sprzedaży wierzytelności. Skoro nie było sporne, że pozwany nie zapłacił długu, dług ten pozostał aktualny.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. W takiej sytuacji sąd ma obowiązek uwzględnić roszczenie, jeżeli do przedawnienia nie doszło, a zachodzą pozostałe przesłanki dla zasądzenia dochodzonej kwoty. Zdaniem Sądu Rejonowego termin przedawnienia dla roszczeń tego rodzaju, jak w niniejszym postępowaniu wynosi 3 lata. Sąd Rejonowy ustalił wymagalność roszczenia na dzień 28 kwietnia 2010 roku, to jest datę wypowiedzenia umowy pożyczki. Termin biegu przedawnienia został jednak przerwany.

Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w zasadniczej części, oddalił jedynie w zakresie wysokości odsetek. Powód wnosił o zasądzenie odsetek umownych w wysokości 17 % w skali roku. Sąd I instancji uwzględnił to żądanie do wysokości 12 %, oddalił je w pozostałej części. Wziął przy tym pod uwagę wysokość odsetek maksymalnych, określonych na podstawie stopy lombardowej NBP, wynoszących jej czterokrotność (art. 359 § 2¹ k.p.c.). O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany.

Zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w całości, wniósł o jego zmianę i oddalenie powództwa. Zarzucił Sądowi Rejonowemu błąd w ustaleniach stanu faktycznego poprzez całkowite pominięcie faktu, że wierzytelność była ubezpieczona na wypadek całkowitej niezdolności do pracy pożyczkobiorcy. Wskazał ponadto, że nie posiada dokumentów związanych ze zobowiązaniem, wobec czego nie jest w stanie odnieść się do wysokości żądanej przez powoda kwoty. Przyznał, że wiązała go z Bankiem umowa, jednak nie znał wysokości zadłużenia. Wskazał również, że Sąd Rejonowy nie uwzględnił, iż na skutek egzekucji część należności została już zapłacona. Nadto zakwestionował orzeczenie powołując się na bliżej niesprecyzowane zasady współżycia społecznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, jako uzasadniona, skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia i oddaleniem powództwa. Zasadny jest zarzut pozwanego dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych dokonanych przez sąd I instancji. Ten błąd z kolei doprowadził do błędnego zastosowania przepisów prawa materialnego.

Należy zwrócić uwagę, że już w sprzeciwie od nakazu zapłaty z 23 września 2013 roku pozwany wskazał, że toczyło się postępowanie egzekucyjne, na skutek którego komornik wyegzekwował pewną kwotę. Z kolei, jak wynika z akt egzekucji komorniczej Km 114/13, komornik wyegzekwował łącznie kwotę 1 716 zł 94 gr, z której to kwoty znaczącą część przeznaczono na koszty egzekucyjne a stronie wypłacono 722 zł 63 gr. Z załącznika dołączonego do pozwu, a znajdującego się w aktach na karcie 30 wynika jedynie, że przedmiotem umowy cesji z dnia 7 czerwca 2013 roku była wierzytelność wynikająca z umowy kredytu gotówkowego zawartej przez J. G. w dniu 25 czerwca 2009 roku, określona w kwotach 10.421 zł 80 gr i 7.134 zł 45 gr, co łącznie daje 17.553 złote 25 gr oraz kwota 5.514 zł 38 gr. Z tego dokumentu nie wynika sposób naliczenia kwot. Z kolei z sądowego wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 roku wynika, że kwotę 10.421 zł 80 gr stanowi kapitał a kwotę 7.144 zł 16 gr stanowią odsetki karne. Do akt nie dołączono umowy pożyczki bankowej ani też jakiegokolwiek rozliczenia dotychczas zapłaconych przez pozwanego kwot, w tym uzyskanych na skutek postępowania egzekucyjnego. Dopiero w piśmie z 13 października 2014 roku powód złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 14 marca 2012 roku, z którego wynika, że nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu na podstawie ksiąg bankowych (...) Bank SA we W. przeciwko J. G. z ograniczeniem odpowiedzialności dłużnika do kwoty 34.919 zł 25 gr. Z treści tego postanowienia nie wynika, jaki jest jego związek z przedmiotem postępowania i żądana w niniejszej sprawie kwota.

Pozwany od początku wskazywał, że nie był w stanie ustalić aktualnej wysokości swojego zadłużenia.

Z art. 6 k.c. wynika obowiązek udowodnienia przez stronę faktu, z którego wywodzi skutki prawne. Takim faktem jest również wysokość dochodzonej kwoty. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty winien więc udowodnić nie tyle fakt zawarcia umowy cesji, co w sprawie nie było sporne, ale wysokość dochodzonej kwoty i zasadność sposobu jej naliczenia. Dokumenty dołączone do akt sprawy nie stanowią o istnieniu wierzytelności pozwanego wobec powoda, jej wysokości i wymagalności. Powód powołuje się jedynie na umowę cesji, jednak nie wskazuje czy i w jaki sposób kwota została spłacona, jakie były terminy wymagalności płatności, w jaki sposób określono wysokość odsetek i czy doliczano je do kapitału czy też nie, w jaki sposób ustalono wysokość odsetek karnych, etc.

Dokumenty dołączone do akt sprawy są, w znaczącej części, dokumentami prywatnymi i nie korzystają z domniemania zgodności z prawdą oświadczeń w nich zawartych. Sąd Rejonowy wysokość wierzytelności na dzień 24 czerwca 2013 roku ustalił na kwotę 17.633 zł 91 gr (k. 102v) i przyjął, że jest to ustalenie niesporne, co wobec treści oświadczeń pozwanego jest błędem. Takiego ustalenia nie można wyprowadzić z dołączonych przez powoda dokumentów. Wbrew twierdzeniom pozwu wysokość długu pozwanego nie wynika z umowy cesji. Z tego dokumentu prywatnego, niekwestionowanego przez pozwanego, wynika jedynie, że strony tej umowy umówiły się co do kwoty stanowiącej wysokość zobowiązania osoby trzeciej - J. G.. Brak jakiegokolwiek dowodu na to, że kwota określona w umowie przelewu odpowiada rzeczywistej wysokości długu pozwanego.

Wobec powyższego powództwo nie mogło zostać uwzględnione i na podstawie art. 386 § 1 k.c. zaskarżony wyrok należało zmienić, o czym orzeczono w pkt 1 wyroku Sądu Okręgowego. O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z jego wynikiem, na podstawie artykułu 98 k.c. oraz art. 13 u.k.s.c. Na koszty zasądzone od powoda w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego składa się opłata sądowa od apelacji, obliczona od wartości przedmiotu zaskarżenia, od uiszczenia której pozwany był zwolniony.

Na marginesie już tylko, wobec treści rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, wskazać należy, że zgodnie z tabelą stóp procentowych NBP w latach 1998 - 2015 i opublikowaną w Internetowym Serwisie Informacyjnym Narodowego

Banku Polskiego (http://www.nbp.pl/home.aspx?f=/dzienne/stopy_archiwum.htm) w dacie wyrokowania przez Sąd Rejonowy, to jest 30 października 2014 roku, stopa lombardowa NBP wynosiła 3 %. Jednak Sąd Rejonowy datę wymagalności roszczenia ustalił na dzień 28 kwiecień 2010 roku, a odsetki określił ostatecznie, po sprostowaniu postanowieniem z dnia 23 marca 2015 roku, od dnia 24 czerwca 2013 roku. W tej dacie stopa lombardowa NBP wynosiła 4,25 % i zmieniła się w dniu 4 lipca 2013 roku do wysokości 4 %. Przyjmując stopę lombardową, jako podstawę określenia wysokości odsetek od należności dochodzonej przez powoda Sąd Rejonowy powinien wziąć pod uwagę zmiany tej stopy. Również na marginesie wskazać należy, że powód nie domagał się zapłaty odsetek w wysokości umownej, to jest czterokrotności stopy lombardowej NBP od 24 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, od całej dochodzonej kwoty, a jedynie od kwoty 10.421 zł 80 gr (por. pozew k. 4). Sąd Rejonowy orzekając o odsetkach od kwoty 17.633 zł 91 gr wyszedł ponad żądanie pozwu.